

TYÖVÄEN VALLANKUMOUKSELLISET PUOLUEET.

HTEISKUNNALLISEN kehityksen kulkessa eteenpäin harppa-askelin korkealle kehittyneen konetutannon vaikutuksesta, työtätekevänluokan asemassa tapahtuu yhtämittaista siirtymistä likemmäksi kapitalistiluokan taistelu-rintavarustuksia. Kapitalistiluokka, huomattessaan etujensa yhtenäisyyden, on myöskin liittoutunut yhdeksi konaisuudeksi etujansa turvaamaan ja puolustamaan.

Työväenluokka ollen lukumäärältään edelliseen verraten, paljon suurempi ja tietoisuutensa, kapitalistiluokan tietoisuuteen verraten verrattain vähäinen, ei ole ollut vielä tähän mennessä kykenevä muodostamaan sellaista yhteistä taistelurintamaa, jonka edessä kapitalistiluokka olisi joutunut tunnistamaan häviönsä.

Ei yksinomaan työväenluokan tiedottomuus ole ollut ainoa tekijä, joka on pitänyt työläisiä erillään yhtenäisestä taistelurintamasta. On olemassa melkoisen suuri joukko, jokaisessa korkealle kehittyneessä teollisuusmaassa ihmisiä, jotka eivät vielä kuulu varsinaiseen työväenluokkaan, he ovat siinä puolivälin paikkeilla. Nämät ihmiset monessa tapauksessa omaavat porvallisen sivistyksen ja erikoisia tietoja, vaan eivät useammassa tapauksessa ole minkäänlaisia tekijöitä tuotannossa.

Kapitalistinen tuotantotapa on suurtuotantoa ja sen välineiden omistaminen kysyy suuria pääomia, joita ainoastaan harvat kykenevät siten tuotantoon sijoittamaan. Ruumillisen työn teko ei ole myöskään nykyisissä teollisuuksissa mitään herkkua, sitä tekee ainoastaan se, joka siihen on suorastaan pakoitettu elämänsä ylläpitämiseksi.

Yllämainitunlaisen aineksen aivoissa kiertelee kaikenlaisia suunnitelmia asemansa parantamisesta ja pelastuksestaan. He näkevät yhteiskuntakehityksen jakavan ihmiskunnan yhä selvemmin havaittaviin luokkiin ja näiden luokkien välisen taistelun kärjistymisen. Ei tule kysymykseen asetua näiden luokkien väliin niiden taistellessa. On asetuttava puolelle tai toiselle, muutoin on vaarassa tulla talletuksi, josta on seurauksena kurjalistoon joutuminen.

Joidenkin päässä kytee ajatus päästä kapitalistiluokkaan, he antautuvat kapitalistien käytyreiksi ja kaikenlaisiksi matelijoiksi. Toiset näkevät pelastuksensa työväenluokassa, heistä tulee "työväenyttäviä". Nämät ystävä ne näyttävät huomattavaa osaa jokaisen maan työväenliikkeessä. Tuotannon palveluksesta ulkona olevina, eivät he voi kuulua mihinkään taloudelliseen työväenjärjestykseen,

siksipä heidän täytyykin turvautua johtamaan työläisiä poliittisissa ryhmissä ja järjestöissä.

Työväen poliittisilla liikkeillä — puolueilla — on ollut mainiot menestymisen mahdollisuudet viimeisinä vuosikymmeninä. Siksipä niitä onkin ilmaantunut kuten sienä sateen jälkeen. Kapitalistiluokka on käyttänyt kontroleeraamaansa valtiolta säälimättömästi työväestön kurissa pitämiseksi, saattaen valtion näyttämään sellaiselta aseelta luokkain välisessä taistelussa, jonka valloittamisesta kannattaa taistella ja uhrata vaikka mitä.

Valtio on laitos, jonka säilyttämisessä tarvitaan suunnatoin määrä politikoitsijoita ja diplomaatteja, siksipä kaikki työväen ystävätkin näkevät edullisen tilaisuuden tehdä agitatioonia valtiotalon valtaamiseksi. Perustetaan puolueita ja niiden virastoita niin paljon kuin suinkin luullaan niiden voivan elättää näitä ystäviä. Puolueet julkaisevat periaatejulistuksia ja ohjelmia toinen toistaan värikkäämpiä, vallankumouksellisempia. Näissä lupauksissa joudutaan usein menemään kokolaille pitkälle — luvataan työläisille kaikkea hyvää. Muutamissa tapauksissa näiden puolueiden etunäissä olleet "työväenyttävät" ovat saavuttaneet päämääränsä, saaneet haluamansa virkapaikan.

Työläiset, jotka häntä ovat auttaneet ja elättäneet, virkapaikkaa kärkkyessään, alkavat vaatia lupausten täyttämistä. Se on kuitenkin mahdottomuus, sillä kapitalistiluokka omistaa ja kontroleeraa nämä virkapaikat taloudellisella voimallaan ja siksi se vaan nauraa niille hölmöille, jotka sinne lähettävät muka oman miehensä parannuksia toimeenpanemaan.

Tämä syy, miksi mikään työväenpuolue ei ole saanut mitään parannuksia aikaan. Sen edustajat jouduttuaan työläisten ja kapitalistien väliin ovat pakoitettuja tunnustamaan kykenemättömyytensä saada aikaan mitään, tai jos he ovat kyllin ovelia diplomaatteja myyvät he nahkansa kapitalistiluokalle, alkaen toimia julkisesti työväestöä vastaan. Mutta onhan vielä suuri joukko tällaisia työväenyttäviä, jotka eivät ole saaneet tilaisuutta edes yrittääkään. Heidän vuoronsa on seuraavana.

Julistetaan perustetuksi uusi puolue, jonka jäsenmäärä tulee olemaan vähintään kaksi miljoonaa ammattitaitoista työläistä, heti noin alkaessa ja parhaat edistymisen mahdollisuudet, mitä vielä on koskaan millään työväenpuolueella ollut. Tätä jatkuu loppumattomiin ja sellaisella nopeudella, että on melkein mahdoton tavallisen työläisen kerii-

